

Prelatova poruka (19. ožujka 2026.)

Na blagdan svetog Josipa, prelat Opusa Dei potiče vjernike Djela da se duhovno pripreme za njegovu stotu obljetnicu, sa zahvalnim pogledom prema prošlosti i nadom u budućnost.

19.03.2026.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Sve je učinjeno i sve još treba učiniti.
Ova fraza, o kojoj je sveti Josemaría tako često razmišljao, vodila je i nas

na putu pripreme za stotu obljetnicu Djela. Sve je učinjeno, jer je Bog nadahnuo našeg Oca da osnuje Djelo; sve još treba učiniti, jer nam On uvijek otvara nove horizonte u vjernosti njegovom izvoru.

Danas slavimo blagdan svetog Josipa, zaštitnika univerzalne Crkve i Djela. Naš osnivač ga je nazivao „mojim ocem i gospodinom“ i smatrao ga „čovjekom s vječnim osmijehom i slijeganjem ramenima“. Koliko toga možemo naučiti od njega! Kao uzor i zagovornik, on nam pomaže putovati kroz život, s njegovim svjetlima i sjenama, tugama i radostima, te da naša srca budu ispunjena željom za ljubavlju i vjernošću.

Vođen svetim Josipom, želim vam još jednom govoriti o stogodišnjici Djela. Dana 10. lipnja 2021. obavijestio sam vas da će proslava obuhvatiti petsto dana od 2. listopada 2028. do 14. veljače 2030., kao izraz jedinstva:

žena i muškaraca, laika i svećenika. Također sam vam rekao da je osnovan odbor za planiranje priprema i organiziranje procesa prikupljanja prijedloga, što nam je omogućilo da još jednom iskusimo ono što je Don Javier tako često naglašavao: Opus Dei je u našim rukama. Želim zahvaliti odboru i svima na njihovom interesu i sudjelovanju u ovim zadacima.

Kao što znate, nedavne regionalne skupštine usredotočile su se na temu „Put do stogodišnjice“. Razmatrajući ovaj pravi zbor glasova iz gotovo sedamdeset zemalja, zahvaljujem Bogu za duh jedinstva i vjernosti, temelj trajne apostolske i duhovne obnove koju želimo provesti kako bismo odgovorili na izazove svakog doba. Mladi i stari, članovi Djela, suradnici, prijatelji i mnoge osobe koje su u nekom trenutku svog života bile dio Opusa Dei, zastali ste kako biste razmislili kako danas, s

dinamičnom vjernošću, utjeloviti duh koji je sveti Josemaría primio od Boga da služi Crkvi. *Zahvalno razmišljanje o prošlosti, popraćeno poniznim ispitom savjesti i nadom ispunjenim pogledom u budućnost* ono je što bih vam želio prenijeti u ovoj poruci kako bismo zajedno mogli krenuti prema stogodišnjici.

U vašim prilogima, tri područja našeg života u svijetu imala su poseban odjek: obitelj, rad i formacija. Čitajući Vaša razmatranja o obitelji, primjećuje se obnovljena želja da svaki dom bude istinska „domaća crkva“, odraz Svete Obitelji iz Nazareta. Isto tako, naglasili ste da rad nije samo ljudski zadatak, već i mjesto osobnog susreta s Kristom. Stalne promjene u profesionalnom i društvenom životu pozivaju nas da pokažemo kako Evanđelje obogaćuje smisao rada i doprinosi humaniziranju – a time i kristijaniziranju – radnih odnosa i

svih oblika rada, pretvarajući svakodnevni rad u velikodušno služenje, ispunjeno smislom. Formacija koju primamo poticaj je da se bliže poistovjetimo s Kristom i oživimo svijet iznutra.

U nadolazećim godinama nastavit ćemo koristiti ovaj vrijedan materijal koji obuhvaća nade i potrebe svih. Situacija u Crkvi i društvu je istovremeno uzbudljiva i delikatna, i vidimo kako Božja milost nastavlja djelovati. Djelo, kao dio Crkve, nikada nije odvojeno od uspona i padova ovoga svijeta. Osim procesa prilagodbe Statuta (koji je započeo prije gotovo četiri godine i još uvijek ga preispituje Sveta Stolica), imamo obilje izazova i prilika služiti Crkvi onako kako ona želi da joj se služi danas.

Točnije, ovim putem ćemo putovati sa zahvalnošću Bogu dok svjedočimo rastućem broju ljudi koji ga traže i

sudjeluju u formaciji, obraćenjima koja naš Gospodin ostvaruje zahvaljujući našoj interakciji s prijateljima i novim apostolskim inicijativama koje su u tijeku. Sva ta vitalnost prilika je da zahvalimo za Božje djelovanje, od kojeg dolaze ovi plodovi, i za sebedarje mojih mnogih sinova i kćeri – vaše braće i sestara – koji su dali svoje živote za druge.

Istodobno, ova faza kontinuiteta nije bez izazova, u skladu s onima s kojima se suočavaju svi kršćani. Na primjer, u većini regija očite su teškoće mladih da shvate ljepotu poziva na apostolski celibat. Nadalje, s vremenom ćemo se morati suočiti s izazovom zamjene starijih članova, i laika i svećenika. To će zahtijevati traženje novih načina u svakoj regiji kako bismo nastavili ispunjavati svoju misiju. Ova situacija će također zahtijevati (kao što je navedeno na svim regionalnim skupštinama) davanje prioriteta apostolskom radu

s mladima i traženje od supernumerarija da igraju veću ulogu u apostolatu; i stoga će zahtijevati kontinuirano poboljšanje njihove formacije kako bismo svi mogli biti na prvoj crti ovog kapilarnog apostolata, rašireni poput lepeze.

Prošlo je gotovo pet godina od moje prve poruke o stotoj obljetnici, a mi se približavamo ovoj proslavi. U skladu sa Središnjim savjetodavnim odborom i Općim vijećem, predlažem da se duhovno pripremimo za ovu proslavu razmišljajući o primjeru prvih kršćana: muškaraca i žena svakog statusa i porijekla koji su svjedočili o svojoj vjeri u Krista, na način da su preobrazili društvo. Naš Otac nas je podsjetio da “ako želite usporedbu, najlakši način za razumijevanje Opusa Dei je život prvih kršćana. Oni su živjeli svoj kršćanski poziv ozbiljno, stvarno tražeći svetost na

koju su bili pozvani svojim krštenjem. Izvana nisu činili ništa čime bi se razlikovali od svojih sugrađana.” (*Razgovori*, br. 24).

U tom kontekstu, želio bih da u nadolazećim godinama dublje razmotrimo neke središnje aspekte duha Opusa Dei, koje je sveti Josemaría sažeo u frazama i izrazima koje dobro poznajemo i koji su za nas i dar i zadatak. Prošlog 19. veljače, na susretu sa svećenicima, Lav XIV. istaknuo je Isusove riječi Samaritanki: „Kad bi znala dar Božji“ (Iv 4,10). Papa je nastavio: „Dar je, kao što znamo, ujedno i poziv na stvaralačku odgovornost... Svojom kreativnošću i karizmama pozvani smo pomoći u provedbi Božjeg djela. U tom smislu, riječi koje apostol Pavao upućuje Timoteju su prosvjetljujuće: 'Podsjećam te da ponovno rasplamsavaš dar Božji koji je u tebi' (2 Tim 1,6).“

Ponovno oživljavanje Božjeg dara
ono je što posebno želimo činiti u
nadolazećim godinama. Konkretno,
između 2. listopada 2026. i 2.
listopada 2027., predlažem da dublje
proniknemo u ideju
kontemplativnosti usred svijeta,
kojom je naš Otac sažeo mnoge
elemente duha Opusa Dei: božansko
sinovstvo, misu kao središte i korijen
našeg postojanja, vrijednost običnog
života i ljepotu otkrivanja tog
„božanskog nečega“ skrivenog u
najčešćim stvarnostima rada, obitelji
i građanskog života.

Sljedeće godine, do početka stote
obljetnice 2. listopada 2028., želio bih
da više održimo nauke svetog
Josemarije o *prijateljstvu i povjerenju*,
da svatko od nas bude za druge
„Krist koji prolazi“ i da Ga otkriva i u
drugima. U našem pozivu,
prijateljstvo je privilegirano mjesto
za evangelizaciju, jer u vezama

prijateljstva dijelimo Evandjelje
srcem k srcu.

Konačno, od 2. listopada 2028. do 14. veljače 2030. pozivam vas da razmislite o *radu* iz perspektive *sekularnosti*, počevši od izraza svetog Josemarije „posvećujući rad, posvećujući sebe radom, posvećujući druge radom“, nadahnjujući tako preobrazbu svijeta u skladu sa srcem Isusovim. Poruka svetog Josemarije o radu dobiva posebnu važnost kada se preispituje sama ideja rada kao mjesta posvećenja, posebno u svjetlu tehnoloških i kulturnih promjena koje odlučno utječu na ljude. Tada će, Božjom milošću i našim vlastitim primjerom, unatoč našim osobnim ograničenjima i nedostacima, mnogi ljudi pronaći Krista u svojim životima, koji će biti ispunjen novim smislom.

Tijekom sljedećih nekoliko godina, duhovno ćemo se pripremati

razmišljajući o ova tri središnja učenja svetog Josemarije, sa željom da bolje služimo onima oko nas, Crkvi i društvu u cjelini. Naš Otac je svoje sinove i kćeri vidio kao „sijače mira i radosti“. Želimo taj san pretvoriti u stvarnost.

Nastavimo moliti za ove nakane, u skladu s vječnim poticajem našeg Oca: „Od početka našeg Djela, nisam se umorio poučavati istu stvar: jedino oružje koje posjedujemo je molitva, molitva danju i noću. A sada vam ponovno ponavljam istu stvar: molite!, molite!, jer je to vrlo potrebno“ (Pismo 28-III-1973, br. 5).

Život svetog Josipa usredotočen je na kontemplaciju, ljubav i brigu za Isusa i Mariju, s njegovog položaja oca i radnika u Galileji. Molimo ga da nas prati na ovom putu prema stotoj obljetnici.

Naravno, i u ovom kontekstu, iskreno se pridružimo Svetom Ocu u njegovoj

molitvi za mir u svijetu, toliko opustošenom ratom i razaranjima u mnogim zemljama i narodima, te nastojmo biti oruđa mira u vlastitom okruženju. Neka Krist, Knez mira, bude milostiv našem svijetu; neka njegova milost utješi one koji pate i preobrazi mržnju u mnogim srcima u osjećaje ljubavi i oprosta.

Svom vas ljubavlju blagoslivlja

Vaš Otac

Rim, 19. ožujka, 2026.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatova-poruka-19-
ozujka-2026/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatova-poruka-19-ozujka-2026/) (19.03.2026.)